

FRANCESCA SIMON

POMSTA
GRÁZLIKA GABA

Ilustroval **Tony Ross**

POMSTA GRÁZLIKA GABA

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije v Londýne so svojím manželom a synom. Ak práve nepracuje na ďalšej knihe, píše krátke články o divadle a reštauráciách, prípadne preháňa svojho tibetského španiela Shantiho.

POMSTA GRÁZLIKA GABA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

*S láskou Chrisovi Harrisovi,
Wendy Kinnard, Benovi,
Sophii a Jessice*

Text © Francesca Simon 2001
Illustrations © Tony Ross 2001
First published in Great Britain in 2001
by Orion Children's Books
Translation © Darina Zaicová 2007
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2007

ISBN 978-80-8085-312-9

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk

OBSAH

1. Pomsta Grázlika Gaba	7
2. Grázlik Gabo a počítač	27
3. Grázlik Gabo ide do práce	45
4. Grázlik Gabo a nenažraná nádoba	69

1.

POMSTA GRÁZLIKA GABA

TRESK!

„Uáááááááááá!“

TRESK! PLESK! BUCH!

„Mamáááááááááá!“ vrieskal Vilko.

„Gabo ma buchol!“

„Nebuchol!“

„Buchol! A ešte ma aj poštípal!“

„Negrázluj, Gabo!“ napomenula ho
mama.

„Ale Vilko začal!“ zvrieskol Gabo.

„Nezačal!“ kvílil Vilko. „Gabo začal!“

Grázlik Gabo zagánil na Vzorného
Vilka.

Vzorný Vilko zagánil na Gaba.

Mama sklonila hlavu k rozpísanému listu. Grázlik Gabo sa pozviechal a zo všetkých síl vyšticoval Vilka. Predstavoval si, že je vztýčená kobra a zo zubov jej kvapká jed.

„Auuuuuuu!“ zapišťal Vilko.

„Chod' do svojej izby, Gabo!“ rozčúľil sa otec. „Pre dnešok ťa mám plné zuby!“

„Fajn!“ rozčúľil sa Gabo. „Nenávidím ťa, Vilo!“ zakričal, pričom dupotal hore schodmi a hlasno tresol dverami.

To je také nespravodlivé! Rodičia Vilka nikdy nevykázali do jeho izby. Grázlika Gaba posielali do *jeho* izby tak často, že by tam pokojne mohol stráviť zvyšok života. Gabo si nemohol ani schuti odgrgnúť bez toho, aby to Vilko na neho nenažaloval.

„Mama! Gabo rozhadzuje hrášok!“

„Otec! Gabo kradne sladkosti!“

„Mama! Gabo sa napcháva na novej pohovke!“

„Otec! Gabo sa hrá s telefónom!“

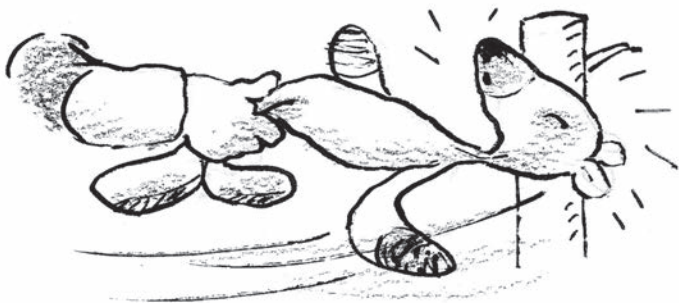
Grázlikovi Gabovi došla trpezlivosť. Bol otrávený z toho rozmazaného, protivného ropušiaka, ktorý bol zrejme iba nedopatrením jeho bratom.

Ako by sa len s tým Vilkom mohol porátať? Mohol by ho predáť Náladovej Nadi do otroctva, ale Gabo pochyboval, že by si ho ešte raz kúpila. Ach, keby tak vedel čarovať, hneď by Vilka premenil na ropuchu, chrobáka či červa. Áno! To by bolo skvelé. Účtoval by si po desať korún od každého, kto by sa chcel pozrieť na jeho brata červiaka uviazaného na povrázku. A keby sa Vilkovi červiakovi nebudaj podarilo z povrázka vykrútiť, hodil by ho rybičkám. Grázlik Gabo sa zaškeril.

Ale vzápätí mu to celé došlo. V skutočnosti sa Vilka nikdy nezbaví. No ale keď ho už nemôže predať a ani premeniť na červa, *môže* Vilkovi zavariť.

Žiaľ, to sa ľahko povie, ale ťažko vykoná. Vilko ešte nikdy nič zlé neurobil. A z nejakého dôvodu Gabovi dôveroval iba málokedy. Existoval však jeden spôsob, ako to môže urobiť – podvedie ho. Aj keby mi to malo trvať celý rok, sľuboval si Gabo v duchu, musím vymyslieť perfektný plán. Plán ako Vilkovi poriadne zavariť. VEĽMI zavariť. To bude skoro také dobré, ako keby ho premenil na červa.

„Oplatím ti to, Vilko,“ dušoval sa Gabo a treskol macíka pána Smrťihlava o roh postele. „Moja pomsta bude sladká!“

„Čo robíš, Gabo?“ vyzvedal sa Vilko.

„Nič,“ odvrkol Grázlik Gabo. Rýchlo vstal a prestal sa vrtať v zemi pri starej jablони na konci záhrady.

„Niečo robíš, veď to vidím,“ nedal sa Vilko.

„Aj keby som niečo robil, nie je to tvoja vec, tlčhuba,“ papuľoval Gabo.

„Niečo si našiel?“ Vilko bol neodbytný a pozrel sa do trávy k stromu.

„Ja tu nič nevidím.“

„Možno,“ pripustil Gabo neochotne. „Ale nič ti nepoviem, lebo nevieš udržať tajomstvo.“

„Ale viem,“ sľuboval Vzorný Vilko.